

Переорієнтація економіки України на ринкові механізми вимагає належної модернізації підготовки спеціалістів різних професій.

Першочерговою проблемою є формування “ринкової” психології учасника суспільного виробництва, здатного до самостійної цивілізованої підприємницької діяльності або діяльності фахівця з економічних питань.

Мікроекономіка вивчає поведінку і механізм прийняття рішень окремими економічними суб'єктами (індивідами, домашніми господарствами, фірмами, галузями, громадськими організаціями і державними агенціями, тобто мікросистемами). Інакше кажучи, мікроекономіка – це розділ економічної теорії, що вивчає обґрунтування вибору, який здійснюється невеликими (неагрегованими) економічними одиницями. Центр питання мікроекономіки – відносні ціни на товари, попит і пропонування, розподіл ресурсів для досягнення альтернативних цілей, поведінка мікросистем у різних ринкових ситуаціях, рівновага споживача та виробника тощо.

Знання основ мікроекономіки сприяє більш ефективному розподілу власних коштів, раціональному веденню справ, допомагає в управлінні підприємством та ін.

Завдання дисципліни – сформувати у студентів знання закономірностей поведінки економічних суб'єктів у ринкових умовах, озброїти їх універсальним інструментарієм для прийняття обґрунтованих рішень щодо здійснення суто індивідуального (з погляду даного економічного агента) вибору за обмежених засобів і наявності альтернативних можливостей.

Курс мікроекономіки посідає провідне місце серед дисциплін, що викладаються. Вивчення його формує системоутворюючу базу економічних знань для успішного опанування дисциплін, які передбачаються у подальшому навчанні.

Дисципліна досить добре опрацьована методично, і це у значній мірі знімає у студентів бар'єри, пов'язані зі складністю та неоднозначністю об'єкта мікроекономіки.

Курс розпочинається з засвоєння понятійно-категоріального апарату мікроекономіки, концептуальних моделей ринкової взаємодії, а також сутності специфічного інструментарію мікроекономічного аналізу та основ його застосування.

Другим етапом вивчення курсу є опанування базовою мікроекономічною теорією – теорією поведінки споживача. Моделі формування індивідуального попиту зводяться наприкінці у моделі сукупного ринкового попиту.

На третьому етапі розглядається діяльність фірми як агента ринкових відносин. Закономірності її функціонування починають вивчатися в умовах конкурентного ринку. Наголос робиться на рівноважних станах конкурентних ринків у нетривалій та тривалій перспективі. Далі розглядаються специфічні умови діяльності фірм на неконкурентних ринках монополії, олігополії та моносонії. Етап закінчується питаннями щодо структури ринку і пов'язаної з цим його ефективності.

Четвертий етап повністю охоплює розгляд особливостей організації ринків факторів виробництва, як діючих за умовами досконалої, так і недосконалої конкуренції.

Форми проведення підсумкового контролю полягають у розв'язанні завдань комплексної контрольної роботи, внаслідок чого студент отримує допуск до іспиту та власне іспит.